

Trong cuộc sống xô bồ, ta đi tìm hạnh phúc qua chông gai, đi tìm thành công trong cố gắng, và tất nhiên thành công do chính chúng ta tạo dựng nên sẽ rất huy hoàng, chắc nó sẽ đẹp hơn khi con đường tỏa sáng của bạn không có vết chân người khác. Câu chuyện trên cũng cho ta thấy được bài học về lòng tốt không được dùng đúng lúc và hậu quả của nó.

Thường thì những câu chuyện ngắn sẽ mang lại cho ta nhiều suy nghĩ có chiều sâu, bởi ta phải nghĩ kĩ mới có thể thấy được những cái hay của nó. Câu chuyện này cũng vậy, nó cho ta hiểu rằng: đôi khi, nếu cứ ỷ lại vào người khác mà chính bạn không cố gắng, bạn sẽ không tài nào có được những tháng ngày vinh quang. Hình ảnh con bướm chui ra từ cái kén nhưng thân thể “bị phồng rộp”, cánh “nó lại bé xíu” làm ta hình dung rất rõ điều đó. Đọc qua, có thể ta chỉ hiểu như vậy nhưng thực chất ý nghĩa của nó còn nhiều hơn thế!

Khi cậu bé ngồi lặng lẽ quan sát con bướm trong vòng vài giờ, chúng tỏ cậu đang dõi theo sự nỗ lực của nó và chờ thành quả nó đạt được. Nhưng rồi, cậu đã không chờ được, cậu đã cắt cho khe hở ở kén bướm to hẳn ra. Cậu bé đã không tin con bướm và cậu đã không hề kiên trì trong việc chờ đợi “thành quả” của mình làm ra. Còn về phía chú bướm, chính chú tự hại mình, chính vì không cố gắng hết sức để thoát ra khỏi cái kén chật chội kia mà giờ chú bướm đáng lẽ là rất xinh đẹp kia đã không thể tận hưởng cuộc sống tươi đẹp. Cũng giống như chúng ta, trong bất kì hoàn cảnh nào cũng đều cần sự cố gắng, co gang từ việc nhỏ nhất cho đến những việc phức tạp nhất. Hãy thử cố làm những người xung quanh ta hài lòng, bằng nhiều cách,... Hãy thử cố làm tốt công việc mình được giao mà không nhờ vào sự giúp đỡ của người khác. Hay như lúc này đây tôi đang thử cố hoàn thành thật tốt những dòng cảm nhận này. Nó không phải nghĩa vụ, mà là điều bạn nên làm nếu muốn một cánh cửa thành công mở ra trước mặt bạn ở tương lai gần. Đọc đến chi tiết cậu bé giúp chú bướm thoát ra dễ dàng như vậy, tôi càng thấy câu chuyện này thật ý nghĩa. Ta thương cậu bé thiếu hiểu biết đã gây nên chuyện

không đáng có. Tá thẳm trách cái lòng tốt của cậu bé lại đặt không đúng chỗ. Ta thấy xót xa cho con bướm, dúi chỉ lơ lửng trong quá trình thoát ra, để giờ đây cả đời phải bò trườn...

Như vậy đó, nếu chính' bản thân ta không thể vận dụng hết khả năng của mình khi cần, sẽ có ngày ta không thể dùng nó nữa. Nếu như ta không tranh thủ trau dồi, sẽ có ngày ta không còn cơ hội. Nếu như ta không kiên trì, nhẫn nại, sẽ có ngày ta phải chịu hậu quả do ngày trước hấp (ấp. Vậy thì, hãy suy ngẫm và rút ra bài học từ câu chuyện này, một bài học đáng giá!